

[Rasmussen (Hvolbæk).]

ærede Minister for Landbrug og Fiskeri for paa de Omraader, det angaar, at fastholde Bespareser, der svarer til, hvad der er gennemført paa Finansloven for tilsvarende Bevillinger. Beparselsen androg oprindelig i alt 44 000 Kr., men det lykkedes ikke at fastholde denne Beparselse under Lovforslagets Behandling i Folketinget; den reduceredes til en lille Brøkdel af det foreslaaede Beløb. Men derover føler jeg ingen Trang til at græde. Det er nemlig min faste Overbevisning, at de Forhøjelser, som Folketinget med Ministerens Tilslutning har indsat i Lovforslaget, er af en saadan Karakter, at Beløbet for Samfundet som Helhed vil komme tilbage med Renter og Rentes Renter — dette gælder ikke mindst Forhøjelsen af Tilskuddet til Hesteavlforeningerne fra 30 000 til 40 000 Kr., idet der herigennem bliver Mulighed for at fremme Opdræt af Heste, der passer til Anvendelse i Husmandsbrug. Paa samme Maade er Forslaget om at forhøje Tilskuddet til Husdyravl og Husdyrbrug fra 32 000 Kr. til 45 000 Kr. sikkert en Foranstaltning, der er paa sin Plads. Det vil i det lange Løb vise sig, at de Penge har faaet en god Anvendelse til de Opgaver, der her skal løses. Blandt disse tillader jeg mig at pege paa Fremme af Faareavl. Det har jo vist sig i de senere Aar, at Faaret er et Husdyr, som muligvis kan opnaa en Renaissance i vort Landbrug. At der skulde være noget tjent ved som Helhed at ned-sætte Tilskuddet til Kvægavlforeninger med 8 000 Kr., kan jeg ikke indse. Derimod er jeg selvfølgelig meget glad for, at Landboforeningerne og Husmandsforeningerne i Lovforslaget bliver ligestillede. Jeg skal derfor paa det bedste anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling i det høje Ting.

Ministeren for Landbrug og Fiskeri (Bording): Jeg takker for den forholdsvis velvillige Modtagelse, som de 4 Ordførere har givet det foreliggende Lovforslag — mere eller mindre velvillig naturligvis efter deres Indstilling —, og jeg haaber, at denne Velvilje maa give sig et positivt Udslag. Jeg skal kun knytte nogle ganske faa Bemærkninger til de fremsatte Udtalelser.

Den ærede Ordfører for Partiet Venstre (Rs. Nielsen) beklagede sig over de Beparselser, der her var foreslaaet fra min Side. Det ærede Medlem maa jo ikke glemme, at der, saaledes som Lovforslaget nu foreligger, er Tale om en Forhøjelse med 31 000 Kr. af det Tilskud, der er givet i de sidste Aar, saa at man i Virkeligheden ikke

kan tale om en Beparselse. Det ærede Medlem anførte to Begrundelser for, at man skal endnu højere op, for det første, at der fra Landbrugets Side udføres et stort og dygtigt Avlsarbejde med Hensyn til at fremskaffe de bedst mulige Husdyr, og at det bør støttes. Jeg kan egentlig ikke forstaa, at det skal være nødvendigt fra Statskassen at yde et større Beløb hertil, end det har været nødvendigt at yde i de 4 Aar under Krisen. Og hvad den anden Begrundelse angaar, at der i Landbruget for Tiden foretages en stærk Bekæmpelse af Tuberkulosen, vil jeg gerne sige til det ærede Medlem, at der af Staten i det sidste Par Aar er ydet mellem 5 og 6 Mill. Kr. aarlig til dette Formaal. Jeg kan ikke se, at denne Bekæmpelse, som er ganske fortrinlig, og som Landbruget har sat meget ind paa, kan begrunde, at man skal forøge Statens Tilskud paa det her omhandlede Omraade, naar den Velvilje, Staten har vist over for det nævnte Arbejde, har givet sig saa stærkt et Udslag, som jeg har nævnt. Jeg maa derfor fremdeles mene, at det Forslag, der her foreligger, er fuldt forsvarligt over for Landbruget under den nuværende Situation.

Det ærede 3die Medlem for 5te Kreds sagde, at han ganske vist havde læst, at jeg ikke havde stor Tro til Dyrskuernes Betydning. Det er muligt, at det ærede Medlem har større Tro til Dyrskuernes Betydning, end jeg har, men det, jeg har omtalt, er egentlig ikke saa meget, om Dyrskuerne betyder noget eller ikke, men det er dette, at det Statstilskud, der gives, efter min Mening ikke har nogen nævneværdig Betydning for Dyrskuerne. Naar der nu er afholdt Dyrskuer her i Danmark i 50 Aar eller mere, er det min bestemte Opfattelse, at de har fastslaaet deres Betydning, og det gør de endnu og vil sikkert ogsaa gøre uanset Statstilskuddet. Derfor tror jeg slet ikke paa, at det har nogen nævneværdig Betydning, om Staten giver det Tilskud til Dyrskuerne eller ikke. Det er min Overbevisning, at det, hvor Staten yder Tilskud til Erhvervslivet, er noget uforsigtigt at fortsætte med det samme Tilskud i Tiaarsvis, ja, man kan sige 50 Aar frem i Tiden, for saa betyder det ikke noget nævneværdigt. Det, det gælder om, er at støtte Erhvervslivet, efterhaanden som der dukker nye Opgaver op, der ikke kan klare sig uden Støtte fra det offentlige. Det, der har været min Hensigt under Forhandlingerne, og det, jeg gerne vil tilsi-ge min Medvirken til ogsaa her under Forhandlingerne i et Udvalg, er, at man i